

БОГ Є ТЛУМАЧ САМ СОБІ

Наш Небесний Отче, одне Слово від Тебе значитиме більше, ніж усі люди будь-коли могли б зробити чи сказати, бо люди чекають побачити Тебе. І ми дякуємо Тобі, що є ті, хто перебуває в очікуванні, вони очікують, що дещо станеться. І коли люди прагнуть чогось, безодня кличе до Безодні, повинна бути Безодня, щоб відповісти на той поклик. І ось чому ми сьогодні тут, бо цим служителям та людям поклалося на серце склікати нас, прохати Тебе про ласку та благословіння, вірячи, що Ти уздоровиш хворих, та спасеш загинулих, та проявиш Своє Слово.

² І ми молимо, Небесний Отче, щоб Ти дарував це нам, коли ми покірливо чекаємо на Тебе, вечір за вечором. Нехай тут буде таке вилиття Святого Духа, і нехай кожна людина буде сліпа до усього, що навколо них, за винятком Бога. Нехай серед людей, які прагнуть Бога, підніметься такий крик, що в усю тутешню округу прийде пробудження, і кожна церква заповниться людьми, грішниками, що волатимуть до Бога про милість, і—і Святий Дух уздоровлятиме хворих, даватиме кульгавим ходити, й воскрешатиме мертвих, й даруватиме оце все, що обіцяне у Твоєму Слові.

³ Прийди, Господи Ісусе, та здійсни Свою обітницю. Прийди до нас сьогодні. Ми віримо, що Ти є такий самий учора, сьогодні й навіки, що Твої обітниці не можуть проминутися. Проминуться небо й земля, але Твоє Слово не проминеться. Нехай відкриється наше розуміння. Нехай Святий Дух прийде та розоре ниву. Нехай сьогодні ввечері наше розуміння відкриється для Духа та сили Божої, щоб Він міг проявити через нас Свої обіцяні Слова. Бо ми прохаємо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

⁴ Отож, сьогодні, ті, хто слідкуватиме за текстом, звернемося у Біблії до Другого Послання Петра, й почнемо з 15-го вірша, просто щоб декілька хвилин поговорити на тему Писання.

А я пильнуватиму, щоб ви й по моєму відході завжди мали це в пам'яті.

Бо ми сповістили вам силу та прихід Господа нашого Ісуса Христа, не йдучи за хитро вдуманими радами, байками, але бувши наочними свідками Його величі.

⁵ Мені це подобається — “наочними свідками”. Не якась байка. Ми є наочними свідками того, про що ми кажемо.

Бо Він прийняв від Бога Отця честь та славу, і до Нього від величної слави прийшов голос такий: Це є Син Мій улюблений, що Його Я вподобав.

І цей голос, що з неба зійшов, ми чули, як були з Ним на святій горі.

І маємо ще сильніше пророче слово. І ви правильно робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що сяє у . . . темному місці, аж поки зачне розвиднятися, і ранкова зоря засяє у серцях ваших,

Знаючи насамперед, що жодне в Писанні пророцтво не підлягає приватному тлумаченню.

Бо ніколи в минулому пророцтво не було з волі людини, але звіщали його святі Божі люди, проваджені Духом Святим.

6 Нехай Господь додасть Своїх благословінь до цього уривку Свого Слова. Тепер, я візьму оце як тему: *Бог є Тлумач Сам Соби.*

7 Ми живемо у день сум'яття. Ми живемо у такий день, коли чоловіки та жінки майже не знають, що треба робити. Здається, в усьому панує безлад. Таке враження, що в усьому є так багато різних поглядів. Це сатана, чинити так.

8 Отож, Бог не може судити людей праведно, правильно, якщо не буде якогось стандарту, за яким Він повинен буде судити їх. І в Біблії говориться, що Він судитиме усіх людей Ісусом Христом, а Ісус Христос — це Слово. В Святого Івана, у 1-му розділі, в Ній говориться:

На початку було Слово, і Слово в Бога було, і Слово було Бог.

І Слово стало тілом та перебувало поміж нами. . .

9 Отож, все, чим ми є сьогодні — проявленням Його атрибутів. В Бозі. . . Спочатку Він навіть і не був Богом, — Бог, ми назвемо Його просто — “Вічний”. Він не був Богом, тому що слово (англійське слово) *Бог* означає “об’єкт поклоніння”, а там не було нічого, щоб вклонятися Йому. Отож, Він був Вічний, велике Джерело усього розуму. І в цьому Джерелі усього розуму не було ні атому, ні молекули, нічого, ніякого світла ніде, зірки, місяця, нічого більше. Бог, — те, що нам відомо як Бог, величний Дух, який був Вічним (ніколи не починався, ніколи не закінчувався), Він перебував там. І в Ньому були атрибути: то були атрибути стати Богом, потім, Його атрибути стати Батьком, атрибути стати Сином, атрибути стати Спасителем, атрибути стати Зцілителем. В Ньому були усі ці атрибути. І тепер Він. . . Оці речі, що розкривалися з того часу — то просто Його атрибути, що проявляються.

10 Що я маю на увазі, *атрибути* — то були Його “думки”. А *слово* — це “виражена думка”. І тоді це було в Його думках. І коли Він говорив: “Нехай буде”, — і ставало так. “Нехай буде”, — і ставало так.

11 І тепер, пам’ятайте, ще до того, як з’явився світ, ви, Християни, були Його думками. І ви є проявленням Його мислення. Ще до того, як навіть з’явився світ, ви були у Христі (амінь), в Бозі при початку. Завдяки цьому, тоді, розумієте, ви

Його піддані. А оце все — то Сам Бог, що матеріалізує Себе в реальності, щоб Його можна було торкнутися, побачити, й—й так далі. І ось ким є Бог — оцим усім.

¹² Потім люди кажуть: “Тлумачення...” Я тут нещодавно говорив на одному зібранні, один чоловік сказав мені, він сказав: “Брате Брангаме, у вас хибне тлумачення. Ви тлумачите Це неправильно”.

¹³ Тепер, ми чуємо...Підеш до методистів, і там кажуть: “Баптисти тлумачать неправильно”. Баптисти кажуть: “П’ятидесятники тлумачать неправильно”. П’ятидесятники кажуть, що “єдностники тлумачать неправильно”. Єдностники кажуть: “Асамблеї тлумачать неправильно”. І кожен каже, що інший тлумачить неправильно.

¹⁴ Бог є Тлумач Сам Собі! Йому не потрібно, щоб хтось витлумачував за Нього. Він дає Своє Власне тлумачення. Хто така людина, щоб їй витлумачувати Бога? Бог є Тлумач Сам Собі.

¹⁵ Отож, Петро тут каже, ми з’ясовуємо, що при початку, коли Бог сказав: “Нехай буде світло”, — і стало світло, то й було тлумачення на це. Коли Бог сказав що-небудь, і це проявилось, значить, це було Боже тлумачення, що Його Слово є правильним. Розумієте? Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — це, по-перше, було в Його думках ще до того, як з’явилася така річ, як світло. Коли Він сказав: “Нехай буде світло”, — світло розлилося по небу, це й було тлумачення. Нікому не потрібно було витлумачувати це, тому що Бог так сказав, і ось це з’явилося. Коли Бог прорікає, і це проявляється, це є тлумачення Його Слова. Чому ж люди не бачать цього? Чому люди не розуміють цього?

¹⁶ Коли Бог дає обітницю, і Бог каже...При—при початку, у Бутті, Він розподілив Своє Слово на кожен епоху, як Воно пройде від початку до кінця. І, протягом цих епох, церковний світ геть заплутував усі ці речі традиціями й так далі, і Бог завжди, протягом усього Старого й Нового Заповітів, посилає на сцену пророків! І Слово Господнє приходить до пророка. І як Воно це робить? Воно проявляє Боже Слово. Боже проявлення, яке визначає, чи правильно це, чи ні. Нікому не потрібно тлумачити Це, Слово витлумачує Себе. Бог обіцяв це, і ось це збувається!

¹⁷ Що користі говорити про Це щось іще? Хто така є грішна людина, щоб їй намагатися говорити (коли Бог дав обіцянку, і Бог же й виконує її), що те тлумачення є хибним? Це Сам Бог дає Своє Власне тлумачення, витлумачує. Йому не потрібно, щоб хтось витлумачував Його, Він тлумачить Сам Себе, проявляючи те, що, як Він обіцяв, Він вчинить.

¹⁸ О-о, якби церква тільки могла зрозуміти це й побачити обітниці, які були призначені для кожної епохи! Усі інші епохи, Бог посилав на сцену (навіть протягом усіх церковних епох) і

проявляв усе, що Він обіцяв вчинити. Усе, не лишилося нічого незробленого. Цілком точно! Те, що, як Він сказав, Він виконає — Він виконав.

19 Бо коли Бог сказав, ще там у Ісаї, Він сказав: “Діва зачне”, — і вона зачала. Тепер, хто—хто зможе витлумачити це? Бог дав тлумачення. Він сказав: “Діва зачне”, — й вона зачала. Тепер, чого ви...ви не зможете...Про це нічого не скажеш, тому що Бог сказав, що вона зачне, й вона зачала. Але церква тоді була надто сліпа, щоб побачити це. Розумієте, в них були свої власні уявлення про це. Це надто—надто відрізнялося від того, що вони очікували.

20 Петро тут посилався на минуле, він сказав: “Бог, Своїм Словом, проявив Христа — Він сказав: ‘Це є Син Мій улюблений’”. Ці віруючі стояли там. І Христос був проявленням Бога. Він завжди проявляв Христа Своїм Словом, бо Христос — це Слово. Він завжди проявляє.

21 Коли Він сказав...В дні Ноя, Христос був у Ної. Ви вірите цьому? Ной сказав: “Має піти дощ. Піде дощ, землю буде знищено”. Дощ пішов. На це не потрібно було ніякого тлумачення. Дощ пішов, тому що Бог, у Ної, сказав: “Має піти дощ”. Він був пророком, і доказом було те, що сказане ним — збулося. Тож їм не потрібно було витлумачувати це.

22 Можливо, деякі з тих, що були поруч, говорили: “Цей чоловік не знає, про що він говорить”.

23 Але Бог завжди обіцяв: “Якщо буде хто поміж вами духовний чи пророк, і сказане ним збуватиметься, тоді слухайте його”. Правильно, бо то є правдивим. Це повинно бути у відповідності зі Словом. І Ной був у відповідності зі Словом. Коли він пророкував, що має піти дощ, і дощ пішов. Тут не треба було ніякого тлумачення на це, бо це просто сталося.

24 Ісаї сказав: “Діва зачне”, — й вона зачала. Тепер, це було страшенно незвичайним. Бо, розумієте, минуло багато сотень років, перш ніж ця діва зачала.

25 Це було настільки незвичайним, що порядний муж на ім’я Йосип, її чоловік, “бувши праведним чоловіком і не бажаючи її ославити...” Той порядний муж у ті дні, як, мабуть, було Йосипові, коли він обручився, заручився з Марією.

26 Вона була заручена. В ті дні, порушити це — то було все одно що вчинити перелюб. І, звичайно ж, Йосипові здавалося, немовби та Марія намагається використати його як прикриття, тобто, зробити з нього щит для свого гріха, бо ось виявилось, що вона, незаміжня, тільки заручена — має стати матір’ю. За такі штуки закаменовували на смерть; повинні були, за законом.

27 Та Йосип, її чоловік був праведним мужем, вельми праведним мужем. Він вірив Богу. І коли вона дивилася на нього тими

прекрасними, великими, ніжними очима й говорила: “Йосипе, Архангол Гавриїл відвідав мене й сказав мені, що я, не знаючи чоловіка, зачну”.

28 Отож, якби Йосип просто звернувся до Писання — пророк сказав, що вона зачне! Бог лише витлумачував Своє Власне Слово! Розумієте? Але то було надто незвичайним.

29 Ось у чому справа в будь-якій епосі. Слово Бога чуже для людей; Воно надто незвичайне. Бог завжди чинить незвичайне. Усюди, де Бог — там незвичайне. Це суперечить системності цього світу, бо вони влаштували усе так, як, за їхньою думкою, це повинно бути. Але приходить Бог і чинить оте незвичайне.

30 “Як же ця діва могла зачати?” Він був ширий, він шукав Бога щодо цього.

31 І тоді Бог проговорив до нього уві сні й сказав: “Йосипе, сину Давидів, не бійся прийняти Марію, дружину твою, бо зачате в ній — то від Духа Святого. Бог отінив її. Ось від чого це”.

32 Чи звертали ви коли-небудь увагу на те, як Бог мав справу там з Йосипом? Другорядним способом — через сон. Отож, ми знаємо, що існують сни, ми віримо у сни. Я вірю в сни. Було. . . Бог завжди мав справу з людьми у снах. Але сни — то другорядне, розумієте, це може бути правильним чи хибним, якщо це не витлумачити. Але йому не потрібно було ніякого тлумачення. Бог Сам проговорив безпосередньо до Йосипа, бо там у тій країні в ті дні не було пророка, щоб витлумачити. Пророка не було чотириста років. Тож найближчим найкращим способом, через який Бог виявив піклування про добробут, життєзабезпечення Свого Власного сина — проговорити до Йосипа через сон, і без тлумачення. Він сказав: “Жінка права. Оте Святе, що зародилося у ній — то Божий Син”. Не треба було ніякого тлумачення.

33 Бог дає Своє Власне тлумачення ширим, чесним серцям, чоловікам та жінкам, які дивляться на щось таємниче — якщо ти чесний, та ширий, та віритимеш — в Бога є певний спосіб, щоб розтлумачити це тобі. По-перше, розберися, це обітниця, чи ні. Якби Йосип просто звернувся назад, та відійшов від традицій, та звернувся до Біблії, та розібрався — Ісая сказав, що з нею так буде.

34 І те, про що було сказано, і Його народження, і все про це було проречено Писаннями, “святими пророками”, як сказав Петро. І ні в кого з людей немає права докладати до цього якимсь приватне тлумачення. Це є в точності те, що, як сказав Бог, станеться. Він був проявленням Слова Божого, обіцяного на той день. Бог сказав це, і ось воно сталося. Це вирішило всі питання.

35 Ісус сказав. . . Коли Він був на землі, коли ті не могли зрозуміти Його служіння, воно було надто величним, надто незвичним (вони не могли), надзвичайним, точніше. Вони не могли Його зрозуміти. Він сказав: “Дослідіть Писання!” (Сподіваюся, що я не оглушив вас там, вигукнувши в оце). “Дослідіть Писання, бо

в Них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме Вони є тим, що свідкує про Мене”. Бачите? “Саме Вони є тим, хто розповість вам, Хто Я”.

³⁶ Розумієте, Бог розподілив Слово. Той день повинен був стати проявленням Бога — Бога (Еммануїла) з нами — “дадуть Йому Ім’я — Чудесний, Радник, Князь Миру, Сильний Бог, Вічний Батько. І дадуть Йому Ім’я *Еммануїл* — ‘Бог з нами’”. Бог був у Давиді. Бог був у Мойсеї. Бог! Це постійно був Бог, який проявляв Себе для тієї епохи. Але ця епоха — “діва зачне, й вона породить Сина, й Він буде Богом з нами”.

³⁷ Це те, за що Його розп’яли — що робив з Себе Бога, і також за порушення суботи. Він був—Він був Богом суботи, і Він був Богом. І Він був не просто звичайною людиною чи звичайним пророком (хоча Він був звичайною Людиною й Пророком), але Він був Бог—Пророк. І Він був здійсненням Слова — саме те, що, як сказав був Бог, Він вчинить, в точності. Сказав: “Хто з вас може докорити Мене в гріху? Дослідіть Писання! В них, ви вважаєте, що маєте Вічне Життя, і саме вони є тим, що свідкує про Мене”. Але їхні традиції, вони жили у відблиску іншої епохи.

³⁸ Як я проповідував декілька тижнів тому — “*Жити у відблиску*”. Відблиск — це “міраж”, відображення сонця, і це є фальшивим. І будь-який відблиск іншої епохи — то фальшиве відображення. Люди завжди ходять у чомусь такому, що сталося багато років тому. Лютерани ходять у лютеранському відблиску. Лютерівське сонячне світло було хорошим у його день; Уеслі — було хорошим на його день; п’ятидесятницьке — було хорошим на його день. Ми піднімаємося далі по драбині, ми живемо у іншій епосі! Ми рухаємося далі, далі, нам не можна постійно озиратися назад.

³⁹ Коли ми устаємося в різних речах, ми вважаємо, що у нас все підігнане, ми сформували свої традиції; і з цим все було гаразд на той день, але ми рухаємося далі! Дослідіть Писання й побачте, що було обіцяно на сьогодні, тоді ми будемо знати, де ми перебуваємо, тоді ми зможемо визначити, де ми стоїмо.

⁴⁰ Лютер — можна звернутися до Писання й побачити у тій—у тій Сардиській епосі, ви точно побачите, що було обіцяне. Дивіться, який виїхав вершник, дивіться, що вийшло йому назустріч, в точності — “розумність людини”, — реформація. Поспостерігайте за Уеслі, й так далі. Як це перейшло до п’ятидесятницької епохи, й протягом тієї епохи, поспостерігайте, як це просувалося далі. Зверніться до Писань та побачте, де ми. Ось чому Ісус сказав: “Дослідіть Писання!”

⁴¹ Побачте, де ми! Я вірю, що ми просто зараз перебуваємо при Приході Сина Божого. Я вірю, що ми перебуваємо в тій епосі й в ту годину, коли Він може з’явитися в будь-який момент. Я вірю, що Писання проголошують це, що ми перебуваємо в останніх годинах історії цього світу. Я бачу події, як вони формуються.

Бачу, як ця Екуменічна Рада веде усі церкви у це — у клеймо звірини. І бачу Римську імперію, і що вона робить, й усіх інших. Бачу, як вони скупчуються, відгороджують Світло, витісняють Євангелію. Кожен повинен буде належати до цього та ходити при їхніх вогнях або не ходити взагалі. Розумієте, ми при завершенні часу. Нам нічого не залишається, тільки триматися за Бога та вірити Його Слово. Слово завжди є правильним.

⁴² У Лаодикійській епосі церкви, то була єдина церковна епоха з усіх інших, коли Христа виставили з церкви. Він стояв надворі, стукав. Що ж сталося? Ця Екуменічна Рада — ось що вижене Його. В Біблії сказано, що Він повинен буде опинитися на вулиці, і Він опинився. Що ж вона не пускає? Слово. А Він є Слово, Він завжди був Словом, і Він сьогодні, як і раніше, є Словом! Він є Слово.

⁴³ В Біблії сказано: “Слово є гостріше, діяльніше за меча обосічного, — Євреям, 4-й розділ, — розпізнавач думок та намірів серця”. Слово! Вони повинні були знати, Хто Він такий, коли Ісус сказав це у той день.

⁴⁴ Дивіться, що Він робив. Одного дня, коли Він стояв там, самий початок Його служіння. До Нього прийшов один чоловік на ім'я Симон, Симон Петро. І коли Петро поглянув на Нього та—та побачив Його, Ісус сказав йому: “Твоє ім'я Симон, і ти син Йони”. (Той повинен був знати, що Мойсей сказав: “Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені, і ви повинні будете слухати Його”.) І ось був Чоловік, який ніколи в житті не бачив його, сказав: “Твоє ім'я Симон, і ти син Йони”. О-о, він одразу ж зрозумів, що не могло бути більше... В них сотні років не було пророка, і ось тут якийсь Чоловік каже йому, хто він такий. Недивно, що він зміг прийняти це!

⁴⁵ Пилип, у той час, пішов, та—та знайшов під деревом Натанайла, та привів його до Ісуса. Ісус сказав: “Ось ізраїльтянин, в якому нема підступу”.

Той сказав: “Раббі, коли Ти дізнався про мене?”

⁴⁶ Він сказав: “Перед тим, як Пилип озвався до тебе, коли ти був під деревом, Я бачив тебе”.

⁴⁷ Той сказав: “Раббі, Ти — Син Божий! Ти — Цар Ізраїлів”. Він знав, що це було так! Що? На це не потрібно було ніякого тлумачення, Єгова сказав це!

⁴⁸ Там стояли ті, хто не вірив цьому. Вони сказали: “Цей Чоловік — Вельзевул. Він володіє—Він володіє якимось фокусом, який Він застосує. Він—Він ворожбит чи хтось такий”.

⁴⁹ Ісус поглянув на них та сказав: “Що ж, ви кажете це проти Сина людського — це вам буде пробачено. Та коли прийде Дух Святий, щоб чинити те саме, скажете проти Цього — це ніколи не буде вам пробачено, ні у цьому світі, ні у світі прийдешньому”. Він пророкував про наш день — день, який ми повинні будемо побачити. Бо Він є такий самий вчора, сьогодні та навіки.

Пам'ятайте, то Ісус Христос був у Мойсеї.

50 То Ісус Христос був у Давиді. Коли Давид, син... Давид піднявся на гору, — відкинутий цар, — та плакав над Єрусалимом, то був ніхто інший, як Христос у ньому. Бо, років через вісімсот, Син Давидів сидів на Оливній горі, та дивився вниз на Єрусалим, та плакав, і говорив: “Єрусалиме, Єрусалиме, як часто Я хотів зібрати вас під крила, як квочка збирає свій виводок, але ви не схотіли!”

51 Коли Йосип сидів у в'язниці — то був Ісус. Коли його продали майже за тридцять срібняків — то був Ісус. Коли він попав в слуги Потифара — то був Ісус. Коли він сів по правицю фараона. І коли він виїжджав, кожен... сурмила сурма, і кожен повинен був схилити коліна — то був Ісус. Ніхто не міг доступитися до фараона — тільки через—через Йосипа; ніхто не зможе прийти до Бога — тільки через Ісуса. То був Ісус — Слово, яке було пророковане, проречене у прообразах та тінях — здійснювалося.

52 Коли Ісус був тут на землі, Він чинив те саме, що чинили пророки — ось чому вони знали, що Він був Божим проявленням Його Слова. Це не треба було розтлумачувати.

53 Коли Натанаїл побачив це, він пав ниць, сказав: “Ти — Цар Ізраїлів, Син Божий, Цар Ізраїлів. Ми знаємо Тебе, жоден з людей не міг би вчинити цього”.

54 Никодим прийшов уночі, сказав за фарисеїв те саме. Але, розумієте, вони настільки зав'язли у своїй Екуменічній Раді, що не могли Це прийняти. Він висловив те, що вони говорили, сказав: “Раббі, ми...” Хто такі “ми”? Їхня рада! “Ми знаємо, що Ти — вчитель, який прийшов від Бога, бо ніхто з людей не міг би вчинити оце все, якби не було з Ним Бога”. Вони розпізнали Це, вони знали, що Це було воно, але вони були настільки зав'язані у тому.

55 І Бог, за останні сорок років, зітрясав цю країну хрищенням Духом Святим, а чоловіки та жінки все одно перебувають поза Цим, бо вони зав'язли у тому самому, живучи у відблиску іншого дня. В чому ж справа? Кожен хоче бути методистом, баптистом, пресвітеріанином, лютеранином чи кимось таким. Розумієте, це відблиск.

56 Ті жили у відблиску Мойсейового дня. Що він сказав? Він сказав... Вони сказали: “Ми Мойсейові учні”.

57 Він сказав: “Якби ви знали Мойсея, ви знали б і Мене. Мойсей писав про Мене!”

58 Якби ви знали Лютера, ви знали б і цю епоху! Якби ви знали методистів, ви знали б і цю епоху! Бо Христос писав про цю епоху! Слова, які здійснюються, повинні здійснитися за цієї епохи. Нема потреби, щоб хто-небудь витлумачував Це — Бог дає Своє Власне

тлумачення. Бог витлумачує Сам Себе, бо Він є єдиний Той, Хто може Це витлумачити. Божі обітниці завжди підтверджують те, що Він сказав, і це і є тлумачення.

⁵⁹ Тепер, Ісус (щоб зекономити час), Ісус сказав, у Святого Івана, 14-й розділ, 12-й вірш: “Хто вірить у Мене, справи, що Я їх чиню, він чинитиме також”. Він говорив це? Правильно. На це не треба ніякого тлумачення. Коли хто-небудь виконує цю роботу — це Бог. Точно!

⁶⁰ Він також сказав там: “Як було за днів Лота, так буде й при приході Сина людського”. Це сказав Ісус. Він говорив це? Авжеж, Він говорив це! На це не треба ніякого тлумачення.

Ті кажуть: “Ну, тут малося на увазі. . .”

⁶¹ Тут малося на увазі саме те, що Він сказав! “Як було за днів Лота, так буде й при приході Сина людського”. Що ж там за днів Лота? Давайте-но всього на хвилинку звернемося назад, розберемося, що там робилося.

⁶² За днів Лота там було три класи людей: віруючий, удаваний віруючий та невіруючий. Це є у кожному зібранні, те саме.

Ми бачимо, що содомляни — то був невіруючий.

Лот був удаваним віруючим.

⁶³ Авраам був віруючим. Він був тим, з ким було затверджено заповіт. Він був тим, хто чекав на обіцяного сина. Він був тим, хто очікував цього. Амінь. (Я не “амінькаю” сам собі. *Амінь* означає “нехай буде так!”) І це правильно. Авраам не був у Содомі. Авраам перебував в узгір’ї та поза Содомом. Він є прообразом сьогоднішньої духовної Церкви.

⁶⁴ Лот є прообразом деномінаційної церкви, яка ще перебуває там у Содомі. Дивіться, в Біблії сказано: “Гріхи Содому щоденно гнітили його праведну душу”. Чому ж йому не вистачало сміливості виступити проти цього? Сьогодні є чимало хороших людей, які сидять у церкві, визирають і бачать жінок у шортах та чоловіків, які роблять оці ось речі, і їхні члени їздять у неділю пограти в гольф, та на пікніки, та на плавання та усе інше, замість відвідування церкви. Сидять вдома у середу ввечері, дивляться телевизор, замість того, щоб піти до церкви. Вони б і сказали про це що-небудь, але ж рада вижене їх. Що ж таке? То знову Лот, який визирає у своє вікно, й бачить гріх, й боїться назвати гріх “гріхом”!

⁶⁵ Авраам не був у їхньому безладі, він вийшов з цього. Він був прообразом духовної Церкви. Тепер дивіться, що сталося якраз наприкінці часу, якраз перед тим, як впав вогонь. І ті були поганями. Це передвістило те, що на сьогоднішній поганський світ впаде вогонь, коли царства будуть зруйновані, й вони згорять. “Небеса займуться вогнем, — сказав Господь, — і вони, розпечені, згорять”. То була тінь цього.

66 Тепер давайте-но зобразимо їх. Ось Авраам, вже вийшов, був не у Содомі, він був поза Содомом. Лот ще досі був у Содомі.

67 Дивна річ, одного спекотного ранку, це, мабуть, було десь об одинадцятій годині, він побачив, як по дорозі, по шляху йдуть троє людей, звичайних людей. Авраам сидів під дубом, спочивав. Мабуть, того ранку він був десь з отарами, прийшов майже опівдні. І він побачив, як йдуть троє людей. І в тих людях було щось таке, що відгукнулося в нього всередині. О-о, оце так!

68 В Бозі завжди є щось таке, що коли Це сходить до людей, Це відгукується всередині. Вони знають Це. Щось їм каже, що там є підтвердження.

69 Авраам швиденько підбіг та сказав: “Мій Пане, зайди, й дозволь мені узяти трохи води, піднести її та обмити Тобі ноги, та дам Тобі кавалок хліба, й тоді Ти підеш далі Своєю дорогою”. Тож той звернув з дороги. Він побіг до череди, та узяв теля, та зарізав його, дав слугі його обілувати. Зайшов до намету, що був трохи нижче по схилу, та наказав Саррі замісити трохи борошна, приготувати якоїсь, тобто, якогось тіста, спекти хліба, та спекти коржі на вогні. Виніс їм та подав. Поки той сидів там, їв, вони стали помічати, що цей Муж все дивився у напрямку Содому. І Він сказав. . .

70 Пам’ятайте, двоє з них відправилися до Содому. Двоє пішли до Содому. Будь ласка, не прогавте цього. Я посилаюся на те, що сказав Ісус. Двоє з них пішли до Содому, щоб вивести Лота й тих, що були там готові до виводу. І ті двоє, що відправилися туди, пішли туди й проповідували. (І був Один, що залишився з Авраамом. Спостерігайте за знаком, який Він вчинив). Ті там одержали знак, було. . . содомляни були вражені сліпотою. Проповідь Євангелії завжди є осліпляюча для невіруючого. І зверніть увагу, з-за чого це було.

71 Отож, Один залишився тут та вчинив перед Авраамом знак.

72 Тепер, чи звертали ви увагу, будь-який історик, продивіться Писання, продивіться історію, за церковних епох ні разу не було такого випадку, щоб до номінальних церков туди у світ, туди у деномінації приходив муж, досі ні разу не було такого мужа, ім’я якого закінчувалося б, як у Авраама, на г-а-м. Але сьогодні є такий — Г-р-а-г-а-м. Правильно. Іде туди, викликає їх. Він цим виконує чудову працю. Грем, Біллі Грем, Божий слуга там поміж деномінацій, політиків й так далі, розносить це.

73 Нещодавно, коли захотіли, щоб він виставив свою кандидатуру на посаду президента, він твердо відмовився від цього. Нехай благословить його Бог за це. Аякже, ті горілчані компанії, він і першого б кроку не зробив би в цьому. Ті витратилися б на мільярди доларів, бо він все одно виставив би їх геть, ті цигаркові компанії та усе інше. Бачите, він там як Божий посланець до содомлян. В точності так.

⁷⁴ Але пам'ятайте, був Один, що залишився там з Авраамом, інший Муж, не ті двоє, що пішли туди наче сучасні євангелісти, що пішли туди проповідувати. Зверніть увагу, Один залишився там. Двоє пішли в *оцей* бік, а Один залишився *тут* з Авраамом. І Той, Хто залишився з Авраамом, дав йому знак.

⁷⁵ Тепер дивіться, всього за день чи два до цього, його ім'я було "Аврам", а його дружини — "Сара". Бог з'явився йому та сказав йому: "Тепер Я міняю твоє ім'я з Аврама на Авраам". (Бачите, Г-р-а-г-а-м — це шість літер, людське). Але А-в-р-а-г-а-м — сім, сім літер; г-а-м, закінчується на г-а-м.

⁷⁶ Тепер, тут у духовній Церкві, тут з Авраамом був Один, і зверніть увагу, що Він сказав. Він сказав: "Аврааме", — (не "Авраме") — "Аврааме, де твоя дружина", — (не "С-а-р-а") — "С-а-р-р-а? Де твоя дружина Сарра?"

⁷⁷ Дивіться, що він сказав: "Вона у наметі за Тобою".

⁷⁸ І Він сказав: "Я відвідаю тебе. Я збираюся тебе відвідати". Бачите той особовий займенник, цей Один, згідно обітниці, яку Він дав. То був Бог! Він сказав: "Я збираюся тебе відвідати".

⁷⁹ І Сарра (таким чином, щоб ми всі зрозуміли) приснула сама собі в рукав, вона сказала: "Мені, старій сторічній жінці, мій пан, — (котрим був Авраам), — теж старий, минув вже час, щоб нам жити, як молоді". Сказала: "Та в нас не може бути вже більше таких радощів — я стара, й він старий". І сказала: "В нас не може бути цього". І сказала: "Як? Такого не може бути!"

⁸⁰ І цей—цей Муж (Бог у людському тілі) сказав: "Чому Сарра розсміялася та засумнівалася, кажучи оце все?" У наметі, в Нього за спиною.

⁸¹ Тепер дивіться — це те саме служіння, яке було в Ісуса Христа! Він дивився на зібрання та бачив їхні думки. Він оповів Петрові, хто він, і як звали його батька. Оповів Натанайлові.

⁸² Оповів жінці біля криниці, коли вона сказала. . .Він сказав: "Піди принеси Мені пити, — тобто, — принеси Мені пити".

⁸³ Вона сказала: "Добродію, так не годиться, щоб Ти розмовляв з. . .ви, юдеї, розмовляли з самарянами. Ми не маємо жодних стосунків між собою".

⁸⁴ Він сказав: "Але якби ти знала, з Ким розмовляєш, ти прохала б у Мене пити. Розмова тривала далі. Він сказав: "Піди знайди свого чоловіка та прихोдь сюди".

Вона сказала: "В мене нема чоловіка".

Він сказав: "Ти добре сказала, бо в тебе було п'ять".

Вона сказала: "Добродію!"

⁸⁵ Дивіться на різницю між оцим і тими—і тими священиками того дня, тієї ради, яка жила у відблиску іншого дня. Вони сказали: "Це диявол!" Вони повинні були дати своєму зібранню відповідь на дещо, бо воно вимагало цього.

86 Але що ж зробила ця бідоласна жіночка, те призначене Насіння лежало у неї в серці. . .Оте все нудило й томило її, вона була вуличною шльондрою. Та коли вона побачила Це, вона сказала: “Добродію, я бачу, що Ти Пророк. В нас чотириста років не було жодного, і нам кажуть, що коли прийде Месія, саме це Він і чинитиме”. О-о, оце так! Те Насіння, що лежало там, оживилося! Чому? На це не треба було ніякого тлумачення.

87 Ісус сказав: “Я, який говорю з тобою — це Він”. На це не треба було ніякого тлумачення. Він звершив чудо та засвідкував, що Він був той Месія, амінь, й точно засвідчив про те, що Бог пообіцяв (“Господь ваш Бог підніме Пророка, подібного мені”, — сказав Мойсей). Що то було? Підтвердження Писання!

88 Вона помчала до міста й сказала: “Підіть, побачте Чоловіка, Який оповів мені все, що я вчинила. Хіба це не сам Христос? Хіба це не Він? Він оповів мені, що я робила”.

89 Тепер, зверніть увагу, Ісус, то був Він там у тому Мужі, який сидів, обернений Своєю спиною до намету, й сказав, про що Сарра думала всередині намету.

90 Слово Боже каже, у Євреям, 4-й розділ, що. . .Він каже оце ось: “Слово Бога є діяльніше й гостріше обосічного меча, проникає до поділу суглобів та мозків, і розпізнає думки та наміри серця”. Це Слово! І кожного разу, як приходив пророк, він приходив зі Словом, і він був Словом на ту епоху. І що було в результаті цього? Пророкуючий, який розрізняв думки, що були у серці.

91 Воно вчинило це в Ісусі Христі, бо Він був повнотою Слова.

92 І Ісус сказав: “Як було за днів Содому, так буде й при приході Сина людського”. Дух Божий зійде на землю у вигляді людських істот, Бог, проявлений в людському тілі (Амінь! Ви бачите це?), і чинитиме те саме, що Бог вчинив у людському тілі у Содомі. Пам’ятайте, ті чекали на обіцяного сина. І, одразу після цього, з’явився обіцяний син. То був останній знак, який бачили Содом та група Авраама перед тим, як прийшов обіцяний син. Ви звернули на це увагу? І тепер духовна Церква підійшла до такого часу.

93 Хтось сказав: “Брате Брангаме, ти сказав: ‘то був Бог?’”

94 В Біблії сказано, що Це був Бог! На це не треба було ніякого тлумачення. Він був Елогім. Ось як назвав Його Авраам. Це відомо будь-якому читачеві Біблії. *Елогім* — “Вседостатній”. Він був Перший, Останній; Початок, Кінець. Елогім! Авраам назвав Його “Елогім”. Бог (великими літерами єврейською), Елогім; точно як при початку — “Бог”, Елогім.

95 Він був Елогім, що проявився у людському тілі, носив людську одіж, споживав людську їжу. Амінь! Знак того, що за останніх днів Бог знову з’явиться серед Свого народу у людському тілі! Амінь! Ісус сказав: “Справи, що Я їх чиню — ви чинитимете

також. І як було за днів Содому, так буде й при приході Сина людського”. Амінь! На це не потрібно ніякого тлумачення; потрібне проявлення, ось що потрібно. Амінь. Ви вірите цьому?

Схилимо наші голови.

⁹⁶ Наш Небесний Отче, ми сьогодні ввечері представляємо Тобі Твою обіцянку, що Ти сказав оце все. Ти обіцяв усе це. Ніхто не може оживити Твоє Слово, тільки Ти. Ти сказав: “Нехай буде світло”, — і світло з’явилося. Нікому не треба було витлумачувати це, воно проявилось.

⁹⁷ Як ми цитували Ісаю, пророка: “Діва зачне”, — вона зачала; не треба ніякого тлумачення — вона зачала. Ось що сталося.

⁹⁸ Ти сказав, що коли Він прийде, Він народиться у Вифлеємі — “з Вифлеєму, з Юдеї. Хіба ти не найменший з усіх князів Юди, Ізраїлю? Але з тебе вийде Володар народу Мого”.

⁹⁹ Ті речі, які Він чинитиме, щό Він вигукне на хресті, як Його засудять, проб’ють Його ноги та Його руки; “Він був ранений за наші гріхи й мучений за наше беззаконня; кара за наш мир була на Ньому; Його ранами нас уздоровлено”.

¹⁰⁰ Як сказав був Давид: “Я не залишу Його душі у шеолі й не дам Моєму Святому побачити тління”. І на третій день, перш ніж за сімдесят дві години могло початися розкладення Його тіла, Слово Бога сказало: “Він воскресне”. (Вони сказали, що ті вкрали Його тіло; вони й досі вірять цьому). Але, Господи, ми віримо Твоєму Слову! Воно проявилось. Ісус Христос воскрес, і Він сказав: “Я. . .Ось, Я з вами повсякчасно, навіть до завершення цього світу”.

¹⁰¹ Ми віримо, що Ти сьогодні ввечері тут. Ми віримо, що Ти сьогодні тут є Ісусом Христом у такій самій мірі, як Ти був і колись. І Ти тільки очікуєш на очі, руки, ноги, вуста, душі, тіла, які Ти зможеш застосувати, щоб проявити Себе. Боже, освяти нас сьогодні, щоб нам побачити живого Ісуса Христа, живучого поміж нами. Нехай Він прийде! І тоді станеться подібно як зі спрагою тих греків, які прийшли того дня й сказали: “Добродію, ми хотіли б побачити Ісуса”. І вони повинні були побачити Його. О-о, з яким трепетом, мабуть, вони поглянули на Нього!

¹⁰² Боже, Ти сьогодні є такий самий. І Ти пообіцяв, що якщо ми запрагнемо, ми зможемо побачити Тебе. “Ще трохи, і цей світ не побачить Мене, — (невіруючий), — та, все ж, ви будете бачити Мене, бо Я буду з вами, навіть у вас, до завершення цього світу”. Ми знаємо, що Ти є такий самий вчора, сьогодні та навіки.

¹⁰³ Боже, ці Слова говорилися, це писалося, нехай же нині це здійсниться, на Славу Божу, щоб виявити, що Він додержує Своє Слово. Амінь. Благословить вас Бог.

¹⁰⁴ Я буду виклика́ти молитовну чергу. Здається, Біллі сказав, що він роздавав молитовні картки, з першої по соту чи якимось так.

Його зараз тут нема. Це. . . Який номер молитовної картки. . . Хто-небудь погляньте на зворотній бік своєї. . . Там—там буде число та—та літера (А, Б, В, Г чи. . .). Що там, А? Добре.

¹⁰⁵ Нехай піднімуться А номер один, два, три, чотири, п'ять. Просто піднімайтеся отак. А, номер один, номер два, номер три, номер чотири. Чотири, я не бачив, щоб він піднявся. Молитовна картка номер чотири. Один, два, три. Молитовна. . . Може, вони не можуть піднятися. Якщо не можуть, погляньте хто-небудь на картку свого сусіда, може, в нього є картка, і йому не піднятися. Тепер швиденько. Ось він, чотири. П'ять, молитовна картка номер п'ять. Шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, дванадцять. Зараз, коли називаються ваші номери, просто починайте підходити ось сюди. Номер один, два, три, проходите ось сюдою. Молитовна картка номер один, два, три, чотири, п'ять, шість, сім, вісім, дев'ять, десять, одинадцять, займайте свої місця. Одинадцять, дванадцять, тринадцять, чотирнадцять, п'ятнадцять, шістнадцять, сімнадцять, вісімнадцять, дев'ятнадцять, двадцять, двадцять один, двадцять два, двадцять три, двадцять чотири, двадцять п'ять. Хтось не може. . .

¹⁰⁶ Я бачу там ззаду одного молодика у інвалідній колясці. Синку, якщо назвуть твій номер, і—і якщо ти не зможеш підібратися. . . що ж, просто підними свою руку, ми потурбуємося, щоб ти був тут. Розумієш?

¹⁰⁷ В кого з присутніх тут нема молитовної картки, і, при цьому, ви хворі? Хочу побачити ваші руки, усюди. Отут ось, правильно, піднімайте свої руки. Ви вірите? Поки вони їх збирають, ви вірите Цьому, що Він є такий самий учора й навіки? Скільки? Погляньте на цих служителів; хіба не говориться сьогодні у Писанні, браття, що Він є Первосвященником, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей? Це правильно? Хто вірить цьому, піднімете свою руку? Він є Первосвященик, якого можна торкнутися відчуттями наших слабостей.

¹⁰⁸ Значить, якщо Біблія каже: “Він є такий самий учора та навіки”, — хто вірить цьому? Значить, як Він діятиме сьогодні? Він повинен буде діяти так, як Він діяв учора. Правильно? Де ж Він перебуває сьогодні? Сидить по правицю Величності, Його тіло; Святий Дух перебуває тут у цьому будинку, щоб виявляти Його.

¹⁰⁹ Тепер, зверніть увагу, дивіться. Що сталося, коли там в минулому хтось торкнувся Його одежі, якась жінка, одного дня? В неї не було молитовної картки, як сказали б ми, але вона торкнулася Його одежі. І коли вона торкнулася Його одежі, Ісус повернувся і сказав: “Хто торкнувся Мене?”

¹¹⁰ Петро дорікнув Йому й сказав: “Господи, це звучить якось нерозумно. Та кожен же намагається торкнутися Тебе. Чому ж кажеш: ‘Хто торкнувся Мене?’”

111 Він сказав: “Але Я відчув, як Я ослабів”. Хто знає це? З Нього вийшла *чеснота*, що означає “сила”. “Я ослабів, хтось торкнувся Мене якимось іншим доторком”. І Він повернувся й дивився по зібранню, поки Він не знайшов, де той канал віри.

112 Всі Його обнімали: “О Раббі, ми віримо Тобі”, — й усе інше.

113 Але там була та, що дійсно повірила Цьому. І вона торкнулася Його одержі, й вірила, що її уздоровлено, бо вона сказала у своєму серці, що якщо їй вдасться це зробити, то саме це й станеться.

114 Він повернувся й дивився по зібранню, поки Він не знайшов її, й Він сказав. . . оповів їй, що її кровотеча зупинилася, і її уздоровлено. Правильно? Отож, ось як Він чинив у зібранні людей.

115 Отож, я заявляю, що Він не мертвий, Він сьогодні є так само живий, як і колись. І в Біблії сказано, Ісус Сам сказав: “Як було за днів Содому, так буде й у прихід Сина людського”.

116 Тепер дивіться, не має значення, якого роду дар є у Бога ось тут, повинен бути й хтось отам, щоб відізватися на це. Він прийшов до міста, в Біблії сказано: “Багато чого Він не зміг вчинити за причини їхнього невірства”. Правильно? Сьогодні те саме. Ти маєш повірити Йому. Ти просто мусиш Йому повірити. Тільки так ти зможеш.

117 Молитовна черга готова? Тепер, усі перебувайте в пошані, хвилин десять. Не знаю, чи пройду я усе, в мене там стоїть двадцять п'ять чи тридцять. Але тепер, у молитовній черзі, кожен з вас там у молитовній черзі, якому відомо, що я з вами незнайомий, і я нічого не знаю про вас, підніміть свою руку. Кожен у молитовній черзі.

118 Тепер, там у зібранні, кому відомо, що я про вас нічого не знаю, підніміть свою руку. Тепер, тепер, ось що я намагаюся сказати, друже, розумієш. Тепер, ось воно. Усі ці служителі тут на платформі. І Христос дав цю обітницю. Розумієте, її записано. Коли вона повинна була здійснитися? За останніх днів, якраз перед Господнім Приходом. Правильно? Вона повинна була здійснитися тоді.

119 Тепер, це є Слово, яке було пророковане на сьогодні. Не світло Лютера, не світло Уеслі, і навіть не світло п'ятидесятників. Зараз це ще далі по дорозі. Отож, з Лютером все гаразд, з методистами все гаразд, з баптистами все гаразд, усі інші, п'ятидесятники — то чудово. Тут сьогодні сидять всілякі. Справа не—не—не в окремих особах. Що якби. . .

120 Ти не зможеш розповісти методистові нічого про Лютера, бо він вірить в освячення, а Лютер — ні. Розумієте?

121 Ти не розповіси п'ятидесятникові, що “освячення — то все, що треба”, — він бачив відновлення дарів. Він не повірить цьому.

Ні, він одержав більше, ніж це. Розумієте? І це є остання епоха церкви, які були в нас, і Біблія говорить, що церковних епох більш не буде.

122 Але повинно бути певне збирання людей, розумієте, і ось воно. Тепер, пам'ятайте, останній знак. Чи є ми тими, хто чекає на обіцяного сина? Підніміть свою руку. Ви вірите, що ви, перебуваючи в Христі, є Насінням Авраама? Підніміть свою руку. Тоді, Насіння Авраама, прийми свій знак! Він не там у Вавилоні, він не там у деномінаційному світі. Він тут поміж вами — тими, хто не знаходиться там у тому безладі. Вірте йому!

123 Ось жінка, вона зі мною абсолютно незнайома, приблизно мого віку. Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки. Якби я міг уздоровити цю жінку, я зробив би це, якщо вона хвора. Я нічого не знаю про неї. Ви бачили, як вона декілька хвилин тому піднімала свою руку. Я—я ніколи не бачив її. Вона просто жінка, яка стоїть там.

124 Сьогодні вони прийшли сюди та принесли стопку молитовних карток, перемішали їх усіх та роздали їх людям. В когось отут номер один, а отам ззаду — номер десять, номер п'ятнадцять, номер сім, номер... просто отак. Їх перемішують прямо перед вами, щодня. І коли їх називають, вони викликаються з будь-якого місця, звідусіль. Розумієте? І, тепер, вам навіть не треба мати молитовну картку, просто сидіть там і вірте. Чому не...

125 Вщипніть себе, розберіться в годині, за якої ми живемо. Розумієте? Тепер, і вона теж майже закінчилася, друже. Вже майже скінчилася!

126 Отож, якщо Бог Авраама воскресив Ісуса Христа з мертвих, і той Ісус обіцяв, що за останніх днів ті самі знаки, що Авраам... що їх Ангел (котрий був Богом у людському тілі) вчинив перед Авраамом, якраз перед з'явленням обіцяного сина, Ісус сказав, що те саме відбуватиметься сьогодні.

127 Отож, ми бачимо атомні бомби, та деномінації, та оте все, та безлад, в якому вони перебувають. Ми бачимо там Біллі Грема, та Орала Робертса, та усіх інших людей там; п'ятидесятницький посланець та деномінаційний посланець там, ми бачимо, як оце все відбувається, виявляють знак. Біллі Грем, блискучий богослов — те, у що вірить деномінація. Орал Робертс — сильний цілитель — в точності те, що п'ятидесятники...

128 Але дивіться—но сюди, Насінню Авраама обіцяно дещо інше. Ось вони там поміж тими деномінаціями; дещо повинно статися *поза* деномінаціями, що збере людей. Ми залишимо це на завтрашній вечір.

129 Дивіться, я не знаю тієї жінки. Я повернуся до неї спиною. Якщо Господь Бог скаже що-небудь тій жінці, може, це—це стосується домашніх справ, може, це стосується грошей, може, це хвороба — я не знаю. Вона знатиме, чи правда це, чи ні.

130 Якщо Він вчинить сьогодні ввечері те саме, що Він чинив тоді, ви повірите цьому Богу, що, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут за останніх днів? Хто вірить, що ми живемо як у Содомі, коли увесь світ увійшов у содомський стан? Хто з вас вірить, що сказане мною сьогодні ввечері — Правда? В такому разі, діти й Нашадки Авраама — вірте Богу!

131 Тепер, щоб у вас шезли усякі думки про те, що я намагаюся сказати тій жінці щось, дивлячися їй в обличчя, чи, зникли усі підозри щодо читання думок на відстані чи що ви там іще думатимете. Кожен, хто розбирається в читанні думок на відстані, повинен мати краще уявлення, аніж таке. Розумієте? Розумієте? Чи бачили ви коли-небудь, щоб телепат проповідував Євангелію? Чи бачили ви коли-небудь, щоб спіритист проповідував Євангелію, звершував чуда й ознаки, проголошуючи, що Ісус Христос є такий самий? Ні.

132 Бачите, це просто...це людський розум. Розумієте, вони сліпі. Ви вірите, що вони можуть бути сліпі? В Біблії сказано, що вони будуть такими. Це правильно? “Нахабні, зарозумілі, більше любитимуть розкоші, ніж Бога, непримирливі, осудливі, нестримні, ненависники тих, що добрі, матимуть вигляд благочестя, але відрікатимуться його Сили”.

133 Хіба не сказав був Ісус, у Святого Матвія 24:24, що “ці два духи за останніх днів оманули б і самих Обраних, якби було можливо”? Але це неможливо. Вони були у Божих думках при початку, і вони є частиною Бога.

134 Тепер, Бог Авраама, Ісака та Якова, нехай пізнають сьогодні, що я кажу про Тебе Правду. Це Ти, Господи. В покірливості, дай Твоїм слугам бути здатними забрати з дороги свої власні думки, щоб Ти міг застосувати наші тіла Тобі на Славу. В Ім'я Ісуса, Сина Божого. Амінь.

135 Що таке дар? Не те, що ти береш, та обрубуюєш, та перевертаєш. Ні, ні. Це знати, як забрати себе з дороги, щоб Бог міг застосовувати тебе. Дар — це тільки лише забратися геть, тоді Бог застосовує це.

136 Жіночка в мене за спиною дуже скоро помре, якщо не зцілиться. За жіночку, яка в мене за спиною, зовсім нещодавно молився інший муж. В неї рак. Цей рак у неї в грудях й також в її легенях. І за неї зовсім недавно молилися, і вона намагається прийняти це вірою, що вона зцілилася. Це є **ТАК ГОВОРІТЬ ГОСПОДЬ!** Це правда, леді? [Жінка каже: “Так, авжеж, це правда”.—Ред.] Якщо правда, помашіть—помашіть своєю рукою для зібрання. Бог Авраама досі живий! Гаразд, далі вірте тому, у що вірите, і ви уздоровитеся. Амінь.

Ви вірите? Ви скажете: “Як же щодо зібрання?”

137 Оця жіночка, що сидить тут зі своєю...на кінці ряду, друга леді там. Коли я повернувся, я побачив там дещо, щось навколо

її руки — вимірювач тиску крові. В неї високий кров'яний тиск. Це так, леді? Підніміть свою руку. Якщо ви вірите, ваш високий кров'яний тиск знизиться. Бог Авраама досі перебуває на сцені. Він в точності те, чим воно було — Слово Боже на цей день!

¹³⁸ Як у вас справи? Ви вірите зараз? Майте віру в Бога! Виглядає як дитина. Бог знає ваше серце, молода леді, я ж — ні. Чи вірите ви, що Бог здатен об'явити мені, що не в порядку? Ви повірите Йому, якщо я об'явлю? Це не за вас, це за когось іншого, то ваш брат. І він в дуже поганому стані, і він знаходиться в одному місті на північ звідси, Тьюлар. І він лежить у лікарні, і в нього лейкемія, і лікарі залишили його помирати. Нема ніяких надій. Правильно. Ви вірите? [Жінка, плачучи, каже: "Так".—Ред.] Гарзд. Що у вас у руці? Візьміть це та покладіть на нього. І не сумнівайтесь в цьому. Вірте! Амінь.

¹³⁹ Ви вірите? Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки. Але Бог залишається Богом! Тепер, скажіть, чи здатна це вчинити людина? Це за межами здібностей людської істоти. Це той Бог, що, як обіцяв Ісус Христос, з'явиться тут за останніх днів та підтверджуватиме Себе (тільки перед Насінням Авраама), як було за днів Содому.

¹⁴⁰ Отож, я не знаю цієї жінки, ми незнайомі один з одним, думаю, наша перша зустріч у житті. Ви вірите, що я Його слуга? Ви вірите, що оце ось повинно бути Слово? І вам відомо, що якби... Цеє Слово, як і раніше, є розпізнавачем думок та намірів серця. Це так? Слово також є Зцілителем, якщо ви зможете Йому повірити. Ви вірите? Ви також затемнені, темною тінню. Це рак. І ви вірите, що Бог може сказати мені, де той рак? Він у нижніх внутрішніх органах, як каже й лікар. Ви тепер вірите, що ви одержите зцілення? Ідіть і не сумнівайтесь, абсолютно, і Бог уздоровить вас. Амінь.

¹⁴¹ Ви вірите, кожен? Саме те, що Він обіцяв вчинити! Майте віру в Бога, не сумнівайтесь.

¹⁴² Ми незнайомі один з одним. Я не знаю вас. Якщо ми незнайомі, нехай зібрання знатиме це — ми піднімемо свої руки. Я ніколи в своєму житті не бачив цієї жінки.

¹⁴³ Чи вірите ви там? Ви вірите, що це є Ісус Христос? Що це таке? Це Його Слово. Коли ці люди відкидають Це, вони відкидають не людину, вони відкидають Слово. Слово, яке було надворі, не могло повернутися всередину.

¹⁴⁴ Отож, ця жінка мені незнайома. Я ніколи в своєму житті не бачив її. Бог є Зцілитель. Може, це не заради зцілення, може, заради чогось іншого, але якщо Бог роз'яснить мені, що у вас за проблема, ви будете мені вірити? Перше, за що ви хочете, щоб помолитися — у вас погано з вухом. Одне з ваших вух, ви не чуєте ним. Це так. Це правда. І потім у вас є якась погана звичка, і ви хочете позбутися тієї звички — це паління цигарок. Вкладіть свого пальця у ваше здорове вухо, правильно, ваше здорове вухо.

Правильно. Тепер вірте Богові, й рухайтесь далі, й не. . . і ви також не випалите жодної більше цигарки, якщо повірите. Ідіть, і нехай Господь благословить вас.

Ви бачите, що сталося. Хіба Він не реальний?

145 Я не знаю вас, ми незнайомі один з одним. Я ніколи в своєму житті не бачив вас, але Бог знає вас. Якщо Бог зможе розповісти мені дещо про вас, ви повірите?

146 Чи повірять усе це зібрання? Чи знає там хто-небудь цю жінку? Хто-небудь у зібранні знає цю жінку? Гаразд, ви будете знати, чи правда це, чи ні. Це повинно вирішити усі питання. Це повинно сказати правду.

147 Зараз ви бачите, що сталося якраз за останні декілька хвилин. Розумієте? Це просто. . . Я рухаюся навпомацки. Розумієте? Мені просто усе затьмарилося. Розумієте, Це є розпізнавання. Розумієте, Це є Святий Дух. Це не я. Це Слово, обіцяне на цей день. Цього ніколи не було, починаючи з днів апостолів, не було ніколи. Але там, де було сказано: “Якраз у переддень приходу Сина людського. Як було за днів Лота, так буде й у прихід Сина людського”. Невіруючі не вірять Цьому. Від них і не вимагається вірити Цьому. Але віруючі вірять Цьому!

148 Отож, якщо Святий Дух об’явить це, хто з вас повірять всім своїм серцем, ви піднімете свою руку?

149 У вас дещо травмовано. Ви попали в автокатастрофу, через це у вас змістилося декілька шийних хребців. У вас також змістилася одна нирка. Це так, правильно? Ви вірите? З вами все буде гаразд. Хвала Господу.

150 Ви вірите, що Бог зціляє хворобу нирок? В такому разі йдіть та прийміть своє зцілення.

151 Підходьте, леді. Погляньте—но сюди. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу серця? Гаразд, рухайтесь далі й вірте, і з вашим серцем все буде гаразд.

152 Підходьте—но сюди. Ви вірите, що Бог зможе зцілити вашу спину, уздоровити вас? В такому разі йдіть та вірте цьому.

Просто вірте Богу — це все, що ви маєте робити!

153 Підходьте, леді. Ви вірите, що Бог зціляє хворобу шлунка? Ідіть, повечеряйте, вірте всім своїм серцем.

154 Підходьте. Ви вірите, що Бог може зцілити артрит? В такому разі йдіть, вірте й робіть. . . і Бог уздоровить вас.

155 Гаразд, підходьте. Чи вірите ви всім своїм серцем? Вірите? Знову артрит. Ви вірите, що Бог може уздоровити вас? Ідіть, вірте Цьому, кажіть: “Дякую Тобі, Господи”.

Хто з вас вірять отам? Ви вірите?

156 Оця жіночка, що сидить тут у червоній сукні, піднімала свою руку отут, страждає від високого кров’яного тиску. Ви вірите, що

Бог може уздоровити вас? Вірите? Добре. Покладіть свої руки он на ту леді поруч з вами отам й скажіть їй, що з її голосом все буде гаразд. Амінь.

Ось воно. Амінь. Ви вірите? Майте віру!

¹⁵⁷ Отут ось сидить чоловік, в нього трапляються кровотечі. Ви вірите, добродію, сидите ось тут? Так, у вас трапляються кровотечі. Ви вірите, що це зцілить?

¹⁵⁸ У жінки, яка поруч з вами, також трапляються кровотечі, і у неї хвора спина. Ви вірите, що Бог зцілить вас? Вірите? Підніміть свою руку та прийміть це. Вірте.

¹⁵⁹ У цієї жінки, що поруч з вами, проблема з її ногами та з її стегном. Ви вірите, що це є так, леді? Ви вірите, що ви зцілитесь? Що ж, підніміть свою руку, скажіть: “Я приймаю це”.

¹⁶⁰ Гаразд, в жіночки, яка поруч з вами, інфекційне захворювання. Ви вірите, що Бог зцілить це інфекційне захворювання, молода леді в окулярах? Підніміть свою руку, скажіть: “Я приймаю це”. Гаразд, вірте цьому.

¹⁶¹ В жіночки, що поруч з вами, хвороба нирок. Ви вірите, леді, що Бог зцілить ту хворобу нирок? Гаразд, підніміть свою руку, прийміть це.

¹⁶² В дівчинки, яка поруч з нею, хвора щитовидна залоза. Ти віриш, що Бог зцілить ту щитовидну залозу там? Підніми свою руку, прийми це.

¹⁶³ Хто з вас вірить всім своїм серцем? Тоді підніміться на ноги та прийміть це. Піднімайтеся в Присутності Бога Авраама, Ісака та Якова.

¹⁶⁴ В Ім'я Господа Ісуса Христа нехай Дух Святий зійде зараз у це приміщення та зцілить кожную людину в Божественній Присутності!

БОГ Є ТЛУМАЧ САМ СОБИ UKR64-0205
(God Is His Own Interpreter)

Це Послання, яке Брат Вілліам Марріон Брангам виклав англійською мовою у середу ввечері 5 лютого 1964 року на ярмарковій площі округу Керн у місті Бейкерсфілд, штат Каліфорнія, США, було перенесено на папір та надруковано англійською без скорочень. Цей український переклад видається й розповсюджується *безкоштовно* видавництвом “Voice Of God Recordings”.

Видання цієї книги стало можливим завдяки добровільним пожертвам віруючих.

UKRAINIAN

©2010 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org